

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1110

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

323

C O D I C E S

324

te &c. ut in Edit. Maur. supracit. a qua differt Exemplum nostrum in eo, quod Visionibus singulis tota illa Apocalypseos portio praemissa sit, quae in singulis

Cives celestis patriæ Regi Regum concinete

atque legitur in *Exposit. Apocal. Anselmo Laud. tributa in Edit. Opp. Anselmi Cant. Colon. 1612. T. II. p. 506. f.* cum prosaica Expositione allegorica harum Gemmarum deponita e *Glossa ordinaria Walafri. Strabi. 2) Introductio in Apocalypsin*, cuius initium: *Apocalypsis hęc inter reliquos noui testamenti libros prophicia uocatur, sed aliis excellenter prophetis &c. Et ipsa collecta e mox dicta Glossa, ut conferenti cum Bibliis glossatis patebit.*

CCXX.

R. 67

Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 102. minute, sed nitide scriptus, rubricis enotatus, et olim monachorum congregationis sancte iustine de padua deputatus monasterio sancti Seuerini de neapoli, ut fol. 2. dicitur, est *Expositio Apocalypseos temporum injuria tam male habita, ut membranis partim putredine corruptis, partim evanidis dimidiae saepe paginae legi amplius haud possint. Atque haec labes praecipue initio accedit, ut e miniato Prologi titulo, qui fortasse Autoris nomen enunciabat, nihil restet, nisi: Incipiunt enu — — (cleationes?)*

explicatur. Lectio ceterum satis congruit. Ad calcem nobis praeterea duo adtexuntur: 1) Hymnus de XII. Gemmis Apocalypticis, qui insit:

Qui est supremus opifex Ciuitatis uranice &c.

Incipit Prolo — —. Nihil paene intentatum liqui, ut suo foetum hunc parenti redderem, verum irrito conatu. Adscribam igitur locum fol. 52. p. 2. de Numero Bestiae ad Apoc. XIII. 18. qui fortassis alteri dux sit felicior. Audiamus ergo nominum interpretationem. Ipse (Antichristus) uocabitur arnoime, quod interpretatur nego (ἀρνεομαι) quod illi competit, cum se dei filium fecerit, et uocabitur antemos, (αντ' ἐπος?) quod interpretatur contrarius honor. Quicunque enim negat christum, honorem querit christi contrarium, et uocabitur tytan id est, sol, uel gigas id est, fortis dicitur, quod nomen sibi fallaciter antichristus usurpat, affirmans de se dictum fuisse: Exultauit ut gigas. Et uobis qui timetis deum, uel nomen meum, orietur sol iustitie, cum sit apostata angelus in eo, transfigurabit se in angelum lucis, et lingua gothorum uocatur gensricos, id est, dissipator gentium et seductor; apud latinos uero uocabitur diclux. Dicit enim se esse lucem illuminantem omnem hominem uenientem in hunc mundum. Fol. 74. ad Apoc. XXI. insertus est Hymnus ille de Lapidibus pretiosis: Cives celestis patriæ regi regum con-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1110

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

325

HERMENEUTICI.

326

concinite &c. quem supra Berengaudi Expositioni *Apocal.* adjectum diximus, insertumque legimus Enarrationib. in *Apoc.* *Anselmi Laudun.* prout extant in *Opp.* *Anselmi Cantuar.* *Colon.* 1612. T. II. p. 506. f. quin tamen *Expositio* nostra aut Berengaudi aut *Anselmi* sit. Finit illa: et ut uerba hujus libri et tribulationes cum patientia et gaudio perfede (perferre?) possitis, utinam cum omnibus uobis o fratres sit gratia, id est, gratuita remissio et gratuitus amor domini nostri ihesu christi. uel domini patris et ihesu christi et spiritus sancti, spiritus sancti dico intellecki per patrem et filium. Amen. Additur ad haec, ut ait Noster, propter obscuritatem loci exactior Subputatio Numeri Bestiae, ubi rursus e voce Γενηκιος conficitur valore literarum numerali DCLXVI. Ut adeo, dum Noster scriberet, recentior fuisse videatur memoria Persecutoris hujus Catholicorum a. 477. extincti.

II. fol. 77. sequitur similis *Expositio Cantici Canticorum*, in cuius Autore detegendo pariter operam me lusisse profiteor. Praefatio ejus ita orditur: Notandum quod in hoc libro Oscula, ubera, gene, femora ponuntur. In quibus uerbis non est irridenda sacra descriptio &c. Opus vero ipsum: Osculetur &c. Vox est sinagogae aduentum christi desiderantis. quo usque sponsus meus mittet mibi oscula per moysem, mittet (per) prophetas. Jam ipsius cupio ora contingere, ipse ueniat, ipse de-

scendat. Orat ergo sponsi patrem et dicit ad eum: Osculetur &c. Videas citari Origenem in *Canticis*, frequentius *Gregorium M.* frequentissime vero *Justum episcopum*, *Urgellitanum* videlicet in *Hispania Sec. VI.* cuius *Expositionem* in *Canticis* post varias Editiones habes in *Bibl. PP. Lugd.* T. IX. p. 731. Atque hinc de nostrae Scriptionis tempore aliquantum liquet. Illius finis: assimilare capree hynuloque ceruorum, qui tu es, qui carnem suscepisti mortaliū et saltu celeri omnes altitudines transcendisti celorum. Super montem aromatum, id est, excelsior existens super omnem gloriam angelorum. Amen. Neque huic Opusculo multo magis pepercit tempus edax; restat tamen in alio Codice, quem, si lubet, conferre poteris ductu Indicis.

CCXXI.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3316
 XII. Folior. 235. f. charactere luculento perscriptus, et Librorum initii picturatus inscribitur: *Incipit prologus Ruodberti tivicensis abbatis in Apocalypsin.* Ita quidem: *Vt tu quoque o venerabilis Coloniensis Archipresul Friderice presentis &c.* Obiit hic *Fridericus I.* a. 1131. itaque quadriennio ante Abbatem nostrum πολυγενόν, in cuius *Opp. T. III. Venet.* 1749. f. *Commentarius noster p. 349.* habetur et infit: *Apocalypsis Ihesu Christi.* Cum tota libri series grece conscripta fuerit, et de greco fonte in latine lingue am-